

det efter vor Mening er fyldestgjørende oplyst, og vi have derfor foreslaaet om tiltraede det af Ministeren tillede Forslag om en forhøjet Medhjælp til Toldstebterne af 8,000 Kr. Der er ikke andre Ændringsforslag iblandt dem, der nu ligge for til Behandling, som give Anledning til yderligere Udtalelser.

Thomsen: Af de Ændringsforslag, som hele Udvalget har tiltraadt, er der kun et enkelt, som jeg skal tillade mig at fremsføre et Par Bemærkninger om, og det, som jeg her vil udtale, maa nærmest betragtes som værende udtalt paa mine egne Begne. Derved sigter jeg til det Ændringsforslag, der er stillet af den høitærede Finantsminister, og som gaar ud paa at vise en Smødekommunens mod Planen om i Helsingør at faae oprettet et Ekibåbyggeri. Jeg anser den foreslaaede Foranstaltning for at være af megen Betydning for vor hjemlige Industri og særlig af megen Betydning for vor Industris Konkurrence med Udlandets, ligesom den jo naturligvis ogsaa er af megen Betydning for den paagældende Kommune. Det er ikke som Medlem af Udvalget, men som Folkethingmand for den Kreds, der er nærmest interesseret deri, at jeg tillader mig at bringe saavel den høitærede Finantsminister som den høitærede Indenrigsminister og den høitærede aftraadte Krigsminister min Tak for den Smødekommunens, de have viist imod os, og jeg tillader mig dertil ogsaa at sige en Tak til Udvalgets forskellige Medlemmer, saavel dem, der søres af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgfreds (Holstein-Ledreborg), som til dem, der søres af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg), idet jeg erkjender og meget paakjønner den Interesse, der fra alle Sider er viist Spørgsmaalet, og som har bidraget til, at dette Forslag staar som tiltraadt af hele Udvalget og altsaa har al Sandsynlighed for at kunne gaa igjennem. — Af Ændringsforslag, ligeoverfor hvilke det Mindretal, hvortil jeg hører, har indtaget en særlig Stilling, er der blandt dem, der idag ere satte under Forhandling, kun et eneste, nemlig Forslaget om et Dyrtidstillæg til Embedsmænd. Efterat i sin Tid Lovforslaget om et Lønningstillæg til Statens Embedsmænd paa en sørgelig Maade er kommet af Dage derved, at de to Things Voteringer vare forskellige, er der af den høitærede Finantsminister fremsat et Forslag saavel til Tillægsbevillingsloven som til selve Finantsloven, gaaende ud paa, at der skulde tilbeles Embedsmændene indenfor en vis Lønningegrænse et bestemt Dyrtidstillæg. Jeg vilde nu gerne have fulgt den Opfordring, som den ærede Ordfører, der nylig havde Ordet, fremsatte om at motivere dette Forslag, og naar jeg ikke gjør det, er det væsentlig, fordi jeg forudsætter, at den høitærede Finantsminister senere vil tage Ordet og meddele de Oplys-

ninger, han i den Anledning finder det rigtigt at give Thinget. Men jeg tror ogsaa af en anden Grund at kunne spare mig det, thi lige overfor dette Spørgsmaal synes mig i Virkeligheden enhver Motivering at være overflødig. Jeg tror, Tidernes Tryk paa en saad kændelig Maade hviler tungt paa Mange, at der viist ikke i Virkeligheden behøves nogen særlig Motivering for det saaledes fremsatte Forslag. Jeg vilde ogsaa gjerne have imøbegaaet de Grunde, som jeg formoder maa være tilstede hos ærede Medlemmer, siden de ikke have kunnet tiltraede det Forslag, som den høitærede Finantsminister har stillet, men jeg er ganske viist der stillet meget vanskelig, ja det er ikke langt fra at være umuligt for mig at gjøre det, thi jeg har i Virkeligheden ikke hørt nogen som helst Grund anført imod dette Forslag. Den ærede Ordfører anførte ingen Grund, og under de tidligere Forhandlinger har jeg virkelig heller ikke hørt nogen Grund, som idetmindste kunde tillægges nogen Vægt. Efter min Overbevisning vilde der kun kunne være to Grunde, som virkelig helt vilde have kunnet tale imod dette Forslag. Den ene Grund vilde være den, at det blev benægtet af Nogen, at Alt nu var meget dyrere, end det var paa den Tid, da Lønningsslovene bleve vedtagne, men jeg tror, at det vil være umuligt for Nogen at fremtræde med en saadan Benægtelse. At dette ogsaa er erkjendt fra Folkethingets Side, turde noksom fremgaa af den Omstændighed, at man endnu i dette Dieblit vedbliver paa et andet Punkt, nemlig lige overfor Soldaterne, at give Lønningstillæg, fordi de Lønninger, man i tidligere Tid fastsatte for dem, ikke under de nuværende Forhold skjønnes at være tilstrækkelige. Den Grund er altsaa ikke tilstede. Der er en anden Grund, hvis Berettigelse jeg ogsaa vilde have anerkjendt, nemlig desifom det kunde gjøres gjældende, at Statskassen ikke havde Raad til at give et saadant Tillæg, men ogsaa det tror jeg vil være umuligt for Nogen at paastaa paa en Tid, hvor vi maa erkjende, at saa mange lokale Interesser have trængt sig frem og søgt at gjøre Indgreb i Statskassen, og naar vi i alle Tilfælde ere enige om, at der iaar er bevilget mange Millioner, jeg tror 5 eller 6 Millioner, til forskellige Formaal, f. Ex. til Jernbanernes Udvikling, hvilket noksom viser, at man ikke kan anerkjende, at Statskassen er fattig. Disse to Grunde kunde jeg have forstaaet, hvis man med Rette havde kunnet fremsføre dem, men naar man ikke har disse Grunde, ved jeg virkelig ikke, hvilke Grunde der kunde anføres imod Tillæget. At søge at hente en Grund imod det foreslaaede Dyrtidstillæg af Denhynet til Lønningsslovenes Revision er virkelig ikke muligt, thi naar man ser den langsomme Bevægelse, Lønningsslovenes Revision gjøre, naar man ser, at der hvert Aar kun vedtages en eneste revideret Lønningsslov, og at der endnu er en Masse tilbage, hvis Behand-